

तदा पश्चिमे उत्तरे वा ऐशान्यां वा स्यात् परन्तु चतुरस्रं, वेद्याः सकाशात्तानि सर्वाणि कुरुडानि सपादेन करेण त्रिंशदङ्गुलान्तरेण वा पादान्तरेण द्वादशाङ्गुलान्तरेण वा वेदीपादान्तरेण वेद्याश्चतुर्थीयेन वा मण्डपे नवकोठे कृतेऽष्टसु भागेषु मध्ये भवतीति व्याख्या "नारदीये 'यतो-पदिश्यते कुरुडं चतुर्कं तत्र कर्माणि । वेदासुमर्द्धं चन्द्रं च वृत्तं पञ्चनिभं तथा' । चतुःकुरुडपक्षे स्वातोनास्तीत्युक्तं नारदीये "वीठवदन्तं येत्तुल्लं सुप्रमाणमगर्तकम् कुर्यात् कुरुडानि चत्वारि प्राच्यादिषु विचक्षणः । पञ्चमं कारयेत् कुरुडमीशदिग्वेगोचरं द्विजेति" अयं मध्यमः पक्षः । कैचिपूर्वशयोरिति लिखिततदसन् सोमशर्मा "एवं वा विप्रकाश्यां प्रतीच्याङ्कारयेद्बुधः "आचार्या अपि "अथवा दिशि कुरुडसुत्तरस्यां प्रविद्ध्याश्चतुरस्रमेकमेव" इयं कनिष्ठः पक्षः । नवमहाधिकारे वसिष्ठसंहितायाम् "कुरुड-लक्षमध्यभागे तु कारयेच्चतुरस्रकम् । वितस्तिद्वयस्यातं तत् कुरुडं तु चतुरङ्गुलमिति । वेदीपादान्तरन्यक्षा कुरुडानि नव-पञ्च वेति" । नारदीये "कुरुडपेद्यान्तरञ्चैव सपादकरसंमित-मिति" कैश्चित्तयोदशाङ्गुलमन्यतरस्रकं तत्र मण्डपातुसा-रेण व्यपस्या । अथ वर्षाविशेषस्य स्त्रीणाञ्च कुरुडविशेषमाह "विप्राच्छुत्यस्रं च वृत्तं च वृत्तां ईं त्यस्रं स्याद्देकोष्णानि वापि । सर्वस्याङ्गुलसंस्तरपाणि चान्ये योन्याकाराण्यङ्गुलानां मतानि "विप्रादारभ्य विप्रक्षत्रियविट्शूद्राणां चतुःकोणवृत्तवृत्तां ईं त्रिकोणानि भवन्ति । अथवा विप्रादि वर्णेषु चतुःकोणानि वर्तुलानि वा सर्वाणि कुरुडानि भवन्ति यदा स्त्री यजमाना तदा योन्याकाराण्येव कुरुडानि भवन्तीति व्याख्या । शारदायाम् "विप्राणां चतुरस्रं स्या-द्राक्षां वर्तुलमिष्यते । वैश्यानामर्द्धचन्द्राभं शूद्राणां त्र्यस्र-मीरितम् चतुरस्रन्तु सर्वेषां केचिदिच्छन्ति तान्विकाः" । पञ्चरात्रे "सर्वाणि तानि वृत्तानि चतुरस्राणि वा सदा" सनत्कुमारः "स्त्रीणां कुरुडानि विप्रेन्द्र ! योन्याकाराणि कारयेदिति" । अथ प्राच्यादिकुरुडेषु फलविशेषमाह "सिद्धिः पुत्राः शुभं शत्रुनाशः शान्तिर्दृष्टिच्छिदे दृष्टमारोग्यसुखं हि फलं प्राच्या-दिकुरुडके" प्राच्यादिकुरुडेष्वष्टस्रस्रौ फलानि स्युः । शारदायाम् "सर्वसिद्धिकरं कुरुडं चतुरस्रसुदा-हृतम् । एतत्प्रदं योनिकुरुडमर्द्धे न्नाभं शुभप्रदम् । शत्रु-जयकरन्त्यस्रं वर्तुलं शान्तिकर्मणिच्छेदमारणयोः प्रथं षडस्रं पञ्चस्रमभम् । दृष्टिदं रोगशमनं कुरुडमष्टास्रमी-

रितम्" । कामिके तु फलान्तरम् "ऐन्द्रां सप्तमे चतुः-कोणमग्नौ भीमे भगावति । चन्द्रार्द्धं भारये यास्ये, द्वेपे त्र्यस्रन्तु नैर्धते । बारुण्यां शान्तिके वृत्तं, षडङ्गुलं चाट-नेऽग्निवे । उदीच्यां पौष्टिके पद्मं रौद्रामष्टास्रं भुक्तिदमिति" अथ होमसंख्यया कुरुडमानम् । "शतार्द्धे रत्निः स्याच्छत-परिमितेऽरत्निविततः सहस्रे हस्तः स्यादबुतहवने हस्त-युगलम् । चतुर्हस्तं लब्धे प्रयुतहवने षट्करमभिः ८ ककुब्-भिर्वा १० कोणैर्नृपकरमपि प्राञ्चरपरे" शतार्द्धमिति पञ्चाश-न्मिते होमे रत्निमितं कुरुडं, शतमिते अरत्निमितं, सहस्रमिते होमे हस्तमितं, दशसहस्रमिते द्विहस्तं, लक्ष-होमे चतुर्हस्तमितं दशलक्षहोमे षड्दशमितं, कोटि-होमेऽष्टहस्तमितं दशहस्तमितं वा । केचित् षोडश-करमपि प्राञ्चरितिव्याख्या भविष्यपुराणे "सृष्टिमानं शतार्द्धं तु शते चारत्निमात्रकम् । सहस्रे त्वय होतव्ये कुरुडङ्गुल्यात्करात्मकम् । द्विहस्तमयुते तत्र लक्षमाने चतुःकरम् । दशलक्षमिति होमे षट्करं सम्यचक्षते । अष्टहस्तात्मकं कुरुडं कोटिहोमेषु नाधिकम्" शार-दायाम् "दशहस्तमितं कुरुडं कोटिहोमेऽपि शस्यते" स्थान्दे "कोटिहोमे चतुर्हस्तं चतुर्हस्तं समन्ततः योनिवृत्तद्वयोमेतत्तदद्याच्छिमेखलमिति" इदं प्राय-स्यूलह्यविषयम् "अथ केषांचिन्मते कुरुडमानं "लक्षैकदद्यादशलक्षकालान्तरैकवृद्धादशहस्तकम् । कोश-र्द्धद्विंशतिलक्षलक्षदले सुनीष्वर्तुं क्षयात्सहस्रम्" लक्षस्यैकवृद्धा दशलक्षकाणामन्तं समाप्तीत्यद्यादश लक्षकालम् एकलक्षभारस्य लक्षदद्या दशलक्षपर्यन्त-मित्यर्थः करस्य एकदद्यादशहस्तकमर्थ्यादीनाम्येत्यादय-हस्तकम् एककरभारस्य एककरदद्या दशहस्तं याव-त्कुण्डं प्राञ्चरिति पूर्वशान्वयः कोटेरर्द्धे पञ्चाशत्तुल्ये दशविंशतिलक्षे लक्षदले पञ्चाशत्सहस्रे क्रमात् सप्त-पञ्चपट्टिकरं कुरुडमिति व्याख्याः शारदायाम् "एक-हस्तमितं कुरुडं लक्षहोमे विधीयते । लक्षाणां दशकं यावत्तावद्वस्तेन वर्धयेत्" सिद्धान्तशेखरे "लक्षाद्दे त्रिकरं कुरुडं लक्षहोमे चतुःकरम् । कुरुडं पञ्चकरमोक्तं दश-लक्षाङ्गुलं क्रमात् षड्दशं लक्षविंशत्वां, कोशर्द्धे सप्त-हस्तकमिति" । इदमेव कुरुडमानं इति प्राचीनैः राघवभट्टरामवाजपे-यिकुण्डरत्नाकरकुरुडकौसुदीकारादिभिर्नवीनैश्च लिखितं कुतश्चिदन्यथापि कुरुडमानान्युक्तानि तानि तत्तत्प्रकरण-